

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når socialistisk folkeparti er medforslagsstiller til dette forslag, skal det naturligvis ikke tages som udtryk for, at vi har godkendt de øvrige stramninger i dagpengeloven, som er indført af den siddende regering. Vi har blot måttet erkende, at flertallet bag de stramninger er så kompakt, at det for tiden må betragtes som nærmest umuligt at komme igennem med en lettelse.

På vejrligsområdet mener vi dog at der er betydelige nuancer i det, der er blevet givet udtryk for f.eks. i pressen af forskellige borgerlige politikere, og det har da ikke mindst været politikere fra fremskridtspartiet og også enkelte radikale.

Hertil kommer, at der ved de nu overståede overenskomstforhandlinger ikke er foretaget de ændringer, der kunne medføre, at lønmodtagerne blev fritaget for at betale de 3 vejrligsdage selv. Så vi står nu med en lov, som efter al sandsynlighed bliver omgået, i den udstrækning det kan lade sig gøre. For arbejdsmarkedets parter finder selvfølgelig frem til andre løsningsmuligheder for at blive fritaget for en oplagt urimelighed. Det er selvfølgelig ikke noget, man kan bevise, men jeg er da ikke bange for at bringe til torvs her, at man i de kredse, dette omhandler, taler om at finde andre muligheder. Så må man blive hjemsendt på grund af materiale-mangel. Det er der ingen der farer ud og undersøger, om det nu også skyldes materiale-mangel eller det faktisk var vejrliget. Igen har vi en usikkerhed, som meget vel kan blive til en slags retsusikkerhed på længere sigt. Det kan ikke være rimeligt, at flertallet herinde vil blive ved med at lægge navn til lovgivning af den art.

Jeg bemærkede, at hr. Hans Jørgen Holm spurgte om, hvorfor vi ikke stillede ændringsforslag. Nu talte han ikke så meget om SF. Han har knap nok bemærket, at SF faktisk er medforslagsstiller til dette lovforslag, for både i presse og alle andre steder fremstår det rigtignok, som om det eneste oppositionsparti i folketinget er socialdemokratiet. Det er det faktisk ikke. SF er også i opposition. Hr. Hans Jørgen Holm siger: hvorfor lavede I ikke et ændringsforslag, dengang vi sad med det? Så må jeg spørge hr. Hans Jørgen Holm, om det havde ændret noget. Hvad er det for en form for argumentation?

Det ændrer ikke på det faktum, at der ikke var noget flertal for at få det ændret dengang, men vi håber – ved at have pillet det ud af de større forslag, som vi har liggende, og som vi må erkende at der ikke kan skabes et flertal for – at der er en mulighed på dette område, for det er en oplagt urimelighed, som selv borgerlige partier må kunne indse, og som de i hvert fald også får henvendelser fra deres vælgere om.

Jeg skal selvfølgelig anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Lawaetz (FP):

Man kan sige, at der her er en ubehagelig dobbelt problemstilling: på den ene side de penge, det vil koste, hvis man simpelt hen annullerer bestemmelsen – jeg tænker her specielt på vejrliget – og på den anden side den eventuelle uretfærdighed, der kan opstå. Jeg har tidligere givet udtryk for, at vi vittelig havde medfølelse med en lavtlønnet skovarbejder f.eks., men måske ikke den samme fornemmelse over for en murersvend, der har 79 kr. i timen. Det er klart, at der her er tale om en beklagelig forskelsbehandling, hvad dette problem angår. Omvendt kan man selvfølgelig også sige, at regeringen måske nok har været noget klodset i sine forslag. I efteråret burde man måske have forhandlet noget mere med arbejdsmarkedets parter, inden man lavede den slags lovgivning. Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at det ikke alt sammen har været fremskridtspartiets livret. Jeg synes, man slap lidt klodset om ved det.

Motiveringen må vi selvfølgelig bøje os for, fordi man igen og igen skal spare millioner og milliarder på budgettet. Man kunne selvfølgelig også sige, at overenskomstparterne egentlig godt nok var vidende om, at denne situation kunne opstå, men der var ingen, der gav sig til at forhandle om den under overenskomstforhandlingerne, og det var ærlig talt også nemmere at lade være. Skal det fortsat være et overenskomstspørgsmål, får man nok lært at tale om det om 2 år under de næste overenskomstforhandlinger. Det er vel nok, hvis vi ser rent økonomisk på det, rimeligt, at de forskellige brancher selv klarer den slags problemer. Det kan så betyde, at nye aftaler, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på det, i så fald vil komme til at betyde en omkostningsfordyrelse for branchen. I